

இன்குலாப் படைப்புகளில் சமுதாயம்

லா.இக்னேசியஸ் சேசுராஜா முனைவர் க.கமலா

முன்னுரை

விலங்குகளிடமிருந்து தன்னை வேறுபடுத்திக் கொண்ட நாள் முதலே மனிதன் தனித்து வாழும் தகுதியை இழந்தான். சார்ந்து வாழும் தம் சக இனத்தாருக்கு உதவியும் உதவி பெற்றும் கூட்ட கூட்டமாக வாழ்ந்து சமுதாயம்” என்னும் நிலையை அடைந்தான் அத்தகு சமுதாயத்தில் மனிதப் பிறவி எடுத்திருப்பது தனக்காகவும் தன் மனைவி மக்களுக்காகவும் மட்டும் இல்லை.தன்னல இச்சைகளுடன் வாழ்வதற்காகவும் இல்லை.தான் சார்ந்துள்ள சமுதாய மக்களுக்கும் மற்ற உயிரினங்களுக்கும் உற்ற துணையாக உதவிகள் பிரிவதே ஆகும்.

மனிதன் ,நாகரிகம் வளர,வலர அறிவுத்தேர்வு அடைய,அடைய அரசியல் கலம் அமைத்துத் தன் இனம்,மொழி,நாடு போன்றவற்றைக் காப்பாற்றும் கடமைகளை ஏற்கத் தைப்பட்டான்.

“காலப்போக்கில் வேற்று நாட்டவர், வேற்று இனத்தவர், யேற்றுபொழியினர் மொழி, இனம் ஆகியவற்றை அடியாப்படுத்தி அவற்றின் உரிமைகளைப் பறிக்கும் போது அவற்றை மீட்பதற்கும் காப்பதற்கும் துணிந்து போராடும் வீரர்கள் உலகில் ஆங்காங்கே தோன்றினர். (1)

அவ்வாறு தன்னலமே இல்லாமல் தங்கள் உயிரையும் விலை கொடுக்க முனைந்து,பொதுநல நோக்கங்களுக்கா,நெஞ்சுரத்தோடு போராடும் வீரர்களே இலட்சியப் போராளிகள் என்னும் முத்திரையை வரலாற்றில் எடுக்கின்றனர்.

ஒரு சமுதாயத்தோடு மற்றோரு சமுதாயம் இணைந்து வாழும்போது அச்சமுதாயத்தில் மாந்தர்களின் பண்புகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படக் காரணமாக இருப்பது இரத்தக் கலப்பு ஏற்படுத்தும் உறவு முறைகளே ஆகும்.

Date of submission : 12-05-2026 Date of acceptance : 24-05-2026

Date of Publication: 30-07-2026

Corresponding author's Name :Dr.K.Kamala

Email : kkamala.sl@vistas.ac.in

Pages : 13 - 16

உலகத்து மாந்தரினங்களில் மண்ணுக்குத் தகுந்தாற் போலத்தான் மனிதப் பண்புகளும், தோற்றங்களும் அமைகின்றன.(2)

'மனிதன் உலகின் பல்வேறு இடங்களில், பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு தோற்ற வேறுபாடுகளுடன் தோன்றியிருக்கிறான், “இனத்தை அறிவதற்குரிய அடையாளங்கள்::

1 தோல், தலைமயிர், கண்கள்ஆகியவற்றின் திறம்

2. மேல் இமை, மூக்கு, உதடுகள் ஆகியவற்றின் வடியமைப்பு

3. முகம் தலை ஆகியவற்றின்அமைப்பு

4.உடலின் நீளமும் பொருந்தமும்

மேற்கண்டவற்றின் அடிப்படையில் உலக இனங்களை மூன்று தலைமை இனங்களாக மானிட இயல் அறிஞர்கள் பிரித்திருக்கிறார்கள்.

அவை: 1. நீக்ரோ இனம்

2. காசேசிய இனம்

3. மங்கோலிய இனம் "(3)

இவ்வினங்கள் ஒன்றோடொன்று கலக்க நேரிடும் போது. ஒரு மண்ணில் தோன்றிய இனம், அப்பண்பை இழந்து புதிய பண்புகளைப் பெற்றுத் தன்னுடன் வாழும் சகமக்களிடம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரி அக்குறிப்பிட்ட ஒரே இனம் இருந்ததாகக் கூறமுடியாது.”நீக்ராய்ட்”

லா.இக்னேசியஸ் சேசுராஜா, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்,

முனைவர் க.கமலா, பேராசிரியர்(நெறியாளர்),

தமிழ்த்துறை, வேல்ஸ் அறிவியல், தொழில்நுட்ப உயர் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், பல்லாவரம், சென்னை - 600 117.

தமிழ்நாட்டை இனக்கலப்பு சங்க காலத்திரகு முன்பே தொடங்கிவிட்டது என்பதைச் சங்க இலக்கியங்களும், பின்வந்த இலக்கியங்களும், கதைகளும் படையெடுப்புகளும், அயல்மொழிச் செல்வக்கும் சில சாதிகளும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.” எது எப்படியாயினும் உல்லக வரலாற்றில் எவ்விடம் நோக்கினும் கலப்பின மாந்தரும் பலவகை பண்புடைய மக்களினமும் தோன்ற அடிப்படையானது. பர் இனம் புலம் பெயர்ந்ததே ஆகும். அதனால்தான் ஒரு சமுதாயத்தில் போட்டி பொறமைதோன்றுகிறது. மேலும் பல மதங்களும், சாதிகளும், பொருளாதார, ஏற்றத்தாழ்வு நிலைகளும் தொன்றி வேறுபட்டை ஏற்படுத்துகின்றன.

இங்ஙனம், வேறுபாடுகள் நிறைந்த சமுதாயத்தில் அமைதி நிலைபெறாது. அந்நிலையில் வேறுபாட்டுக்குக் காரணமான அறியாமையை நீக்க அறிவுரையைத் தர இலக்கியங்கள் தோன்றுகின்றன.

சமுதாயமும் இலக்கியமும்

மானுட சமுதாயத்தில் ஒருவரின் செயல்பாடு பிறரிடம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ஒரு சமுதாயத்தில் சிலர் பலர் வருந்துமாறு வாழும்போது தமக்கென்று வாழ்பவர் அவற்றைக் கண்டு கொள்வதில்லை. பாரதிதாசனின் கூற்றுபோல, தூய உள்ளம், அன்புள்ளம், அரவணைக்கும் அன்னையுள்ளம், கொண்ட நற்பண்புடையோர் அதனை மாற்ற எண்ணுகின்றனர். வள்ளுவர் இதனை,

“பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அதுஇன்றேல்

பண்புக்கு மாய்வது மண்”

என்கிறார். பண்புடையோர், சமூக அவலங்களைக் கண்ணுறும்போது மந்தில் தோன்றும் எண்ணங்களைக் கருத்தாக்கித் தன் படைப்புகளின் வழி வெளிப்படுத்துகின்றனர். அறிவு ஆற்றல் அனுபவம் முதலியவற்றைச் சமுதாய அவலநோய்க்கு மருந்தாக்கி **இலக்கியமாகத் தருகிறார்கள். தமிழ் மண்ணிலும் சங்கலப் புலவர்கள் தொடங்கி வள்ளுவன், இளங்கோ, வள்ளலார், பாரதி, பாரதிதாசன் போன்ற கவிஞர்கள்**

சமுதாய அவலங்களைத் தன் கவிதையில் தந்துள்ளார். அதுபோன்றே, கவிஞர் இன்குலாப் அவர்களும் சமுதாயச் சிந்தனைகளைத் தம் கவிதையில் மையப் பொருளாக்கியுள்ளார்.

சமுதாய அவலம்

மாந்தர் தோன்றிய காலத்திலிருந்து எவ்வளவோ காலம் தள்ளிவந்து விட்டோம். இதுவரையில் எங்கும் உழைப்பவன் நலப்படவும்வில்லை ஏய்த்து வாழும் கூட்டம் துயர்ப்படவுமில்லை.

காலுசுச் செருப்புமில்லை

கால் வயிற்றுக் கூழுமில்லை

பாழுக்குழைத்தோமடா- என் தோழனே

பசையற்றுப் போனோமடா.

என்கின்ற ஜீவாவின் வரிகளுக்கிணங்கவே உழைத்து வரும் மக்களினம் மாண்பிழந்து கிடக்கிறது. அதனைச் சீர்செய்ய வேண்டிக் கவிஞர் இன்குலாபின் கருத்துகள், அரசியல், கல்வி, மக்களின் வறுமை, சமுதாய நிகழ்வுகளின் மேல் கிண்டல், நாடகப் புலம், விமர்சனம், ஏக்க உணர்வு சினிமாவைச் சாடல் என்று பலவாறாக வெளிப்படுகின்றது.

வன்முறை

தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் வன்முறையின் தோற்றம் எங்கு தொடங்குகிறது என்பதற்குக் கவிஞரின் கற்பனை முற்றிலும் முற்போக்காகவே இருக்கிறது.

“தமிழில் அரசு பற்றிய சிந்தனை ஆயுத பலாத்காரத்தோடுதான் ஆரம்பமாகிறது வன்முறையை விளக்கி வைத்துவிட்டு அரசு பற்றிய எந்த ஞானியாலும் சித்திக்க முடியாது. தண்டல்காரன் முதலில் தடி எடுத்தான், அதைச் செங்கோல் என்று சொல்லிக் கொண்டான்.

ஒரு சமுதாயத்தில் இரத்தம் சிந்துவது மட்டுமே வன்முறை இல்லை மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் கிடைக்காமல் அல்லல்படுவதும் வன்முறையே என்கிறார் கவிஞர். **அதுமட்டுமன்றி முதலாளி உழைப்பாளியின் வேர்வையைத் திருடுவதும் வன்முறை என்கிறார்.**

“இரத்தம் சிந்துவது மட்டும் தானா வன்முறையில் ஏற்பட்டாயம்?. சூழிவிழுத்த கண்கள், எலும்பும் தோலுமான மேனி- பஞ்சம் பட்டினி இவையெல்லாம்

வன்முறை இல்லையா? களவும் கொள்ளையும் வன்முறை என்றால் வேர்வையைத் திருடுவது வன்முறை இல்லையா?" என்கிறார்.

அகிம்சை

மக்கள் வாழ்க்கை முறையில் அகிம்சை என்பது பொருளற்ற ஒன்றுதான் என்பதை, "கறக்கப்படும் பசுக்களுக்கு முன்னால் நிறுத்தப்படும் வைக்கோல் கன்று குட்டிகளைப் பார்த்த பிறகு சொல்லுங்கள். உயிர் இரக்கம், அகிம்சை போன்ற சொற்களுக்கு உள்ளீடு ஏதேனும் உண்டா?" சொல்லும் பொருளும் இன்று நேற்றல்ல நெடுங்காலமாகவே பிரிந்து போய்விட்டன என்கிற பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன.

சமுதாயக் கடமை

'மக்களுக்கு ஏற்படும் அநீதிகளை எதிர்ப்பது மட்டுமே சமுதாயக் கடமை இல்லை. ஒரு சமுதாயத்தின் மீது சுமத்தப்படும் சமுதாய மூடத்தளங்களை எதிர்த்துக் குரல் கொடுப்பதும் சமுதாயக் கடமையே ஆகும். என்பதே கவிஞரின் கருத்து. அதனைப் பின்வரும் செய்தியால் புலப்படுத்துகிறார்.

மதுரையில் கோவலன் பொட்டல் என்ற இடத்தை தொல்பொருள் ஆய்வாளர் தோண்டினார். அங்கு வெட்டப்பட்ட அடையாளங்களுடன் கூடிய ஓர் எறுப்புக் கூடுகிடைத்தது. அது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்டது கோவலன் பொட்டலில் கிடைத்தால் அது கோவைன் எலும்புக் கூடாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர்களும் ஆய்வாளர்களும் தீர்மானித்தார்கள்."

கவிஞரின் பார்வையில், ஒரு சமுதாயத்தில் விடுதலை வேண்டுமோ மெனில் அதற்கு மூடத்தன எதிர்ப்பு மிகவும் அடிப்படை என்பதேயாகும். ஏனெனில் நேரடித் தாக்குதல் என்பது பொருளிழப்பை மட்டுமே ஏற்படுத்தும். ஆனால் கடவுளின் பேரால், கலாச்சாரத்தின் பேரால் ஏற்படுத்துகிற பகுத்தறிவிற்கு எதிராயா பிரச்சாரங்கள் ஒரு சமூகத்தின் எதிர் காலத்தையே அறியாமை இருளில் ஆழ்த்திவிடும். அதனால் தான் கவிஞர் ஆதங்கப்படுகிறார்.

மக்களின் தலைவன்

ஒரு நாட்டின் சிறப்புக்கு அந்நாட்டின் மன்னனும் மக்களுமே காரணம் ஆவர்.

மன்னனாலும் மக்களாகும் ஆகக் கூடிய காரியங்கள் இரண்டு ஆகும் அவை 1.நாட்டின் பாதுகாப்பு 2.நாட்டின் விளைபொருளைப் பெருக்கி பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துதல் இவ்விரண்டும் வேலைகளும் சங்க காலத்தில் சிறப்பாக நடந்தன.மக்களும் மன்னரும் முனைந்து செயல்பட்டனர்.ஆனால் காலப்போக்கில் மக்களின் தலைவனான மன்னர்கள் பொதுநல மனப்பான்மையில் இருந்து மாறிச் சுயநல்வாதிகளாகவும், மக்கலைச் சுரண்டுவோர்களாகவும் மாறினர் என்பதே கவிஞர் இன்குலாபின் கருத்து அரசன் என்பதற்காக மக்கள் அநீதியைப் பொறுக்கக் கூடாது என்பதைத் தன் மணிமேகலையில் வாழ்ந்தனை கூற்றாக,

"இளவரசன் என்பதற்காகவும் அரசாங்கம் என்பதற்காகவும் நீங்கள் கொடுமையைப் பொறுத்துக் கொள்வீர்களா?" என்கிறார்.மேலும் மன்னர்கள் ஒருவகையில் மக்களைச்சுரண்டும் கொள்ளையர்களே என்பதை,

"ரோமானியர் சீமாட்டிகள் தமிழ்நாட்டில் கொட்டிய தங்க நாணயங்கள் எங்கே போயின? அவை பாண்டியனின் மகுடத்தில் பளபளத்தன,பாண்டியமாதேவியின் காற்சிலம்பாய் கிணுகிணுத்தன அந்தத் தங்க நாணயங்களின் பூர்வீகம் என்ன?அது அடிமைகளின் தசைமுறுக்கில் இருந்தது அவர்களின் நெற்றி வியர்வையில் இருந்தது"

என்றும் விளக்குகிறார்.இன்றும் மன்னரின் மறுவடிவமாக மக்கள் தலைவர்கலாக இருக்கும். நாடாளும் வேந்தர்களும் அந்நிலையில் தான ஆட்சியைத் தொடர்கிறார்கள் என்பது கவிஞரின் கருத்து.

"முவேந்தர் ஆண்டகாலம், அகமும்,புறமும் திருக்குறளும் சிலப்பதிகாரமும் எழுந்த காலம் அதுவும் முறைபாடுள்ளது தானா?" முவேந்தர் ஆண்ட காலம், அகமும் புறமும் திருக்குறளும் சிலப்பதிகாரமும் எழுந்தகாலம் அதுவும் குறைபாடுள்ளதுதானா?" "ஆமாம் ஆண்டான் அடிமை என்கிற பாகுபாடு அந்தக் (காலத்திலேயே இருந்துச்சா இல்லையா? சொல்லுங்க அந்தக் (காலத்திலே சூத்திரனுடைய பிருஷ்பத்தை வெட்டலையா? ஏகலைவனுடைய விரல்

வெட்டப்பட்டு துடிக்கலையா? சூத்திரனுடையகாதிலே ஈயத்தைக் காய்ச்சி ஊத்தலையா?"- என்கிற கேள்விகள் மக்கள் நலத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் அரசு எப்படி பொற்கால அரசாகும் என்பதாக அமைகிறது.

சமுதாயத்தில் கல்வி

சமுதாய மாற்றத்திற்கு ஆற்றல் மிகு கருவி 'கல்வி' எனக் கருதப்படுகிறது. கல்வியின் வாயிலாகத் தகுந்தமாறுதல்களை உருவாக்கிக் கொள்வதுடன் சமுதாயக் கல்வி மூலமாகத் தன்னை தனி மனிதனும் நவீனப்படுத்திக் கொள்ளமுடியும், கருங்கக் கூறின் கல்வியே ஒரு மனிதனை, மனித வாழ்வை முழுமைப்படுத்தும், செம்மைப்படுத்தும். அதனால்தான் வள்ளுவரும்.

"ஒருமைக் கண்தான் கற்ற கல்வி ஒருவற்கு

எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து"48 என்கிறார் வள்ளுவர்.

தொகுப்புரை

கவிஞரின் நல்வாழ்வுச் சிந்தனைகள் சமுதாய நல்வாழ்வுத் சிந்தனைகளாக மலர்ந்துள்ளன. அச்சிந்தனைகள் ஆவேசம் அடங்கியது நலங்கனிந்த செயலாக்கப் பண்புகளுடன் வெளிப்பட்டுள்ளன. மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் அவர்களின் தாக்கங்களையும் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு வெளிப்படும் சிந்தனைகள் கவிஞர் இன்குலாப் படைப்புகளில் பல விதவடிவங்களாக நிலைபெறுகின்றன. சமுதாய அவலம், அரசியல், வன்முறை, அமில்சை, பக்கள்தலைவன், கல்வி, வறுமை, திரைப்படம், என்ன மாற்றம் தேவை? வேண்டுவது என்ன? -ஏக்க உணர்வு! அனுபவம், கற்றவர்கள் என்பனவே அவ்வடிவங்களாகும்.